

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สายตาของบาบานั้นอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ลูกต้องอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัด (ยุคทอง) และไม่มีขีดจำกัด(ยุคเหล็ก)
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่สามารถดูดซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดได้เป็นอย่างดี?
- คำตอบ:** ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเชื่อมต่อกับพ่อผู้เดียวและผู้ทีกลับมาบริสุทธิ์จะสามารถดูดซับเพชรพลอยเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี จำเป็นต้องมีภาชนะที่บริสุทธิ์สำหรับความรู้นี้ ความคิดที่ผิดทุกประเภทต้องจบสิ้นลง ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ภาชนะของลูกก็กลายเป็นทอง และเพชรพลอยก็สามารถอยู่ในนั้นได้

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานทุกวัน ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่า ความรู้เกี่ยวกับวงจรกิจกรรม โลก ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเจนนี้นี้ได้มีการสร้างขึ้น ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด พ่ออยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ลูกควรเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นด้วย พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ในหัวข้อนี้: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเจ ความรู้เรียกว่ากลางวันเมื่อเป็นโลกใหม่ ความเลื่อมใสศรัทธาและความไม่รู้ไม่ได้มีอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่มีขีดจำกัดเพราะมีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั่น และจากนั้นการเติบโตก็ค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อย หลังจากครึ่งวงจร, ความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น ศาสนาชั้นยาสไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีการสละทิ้งใดๆที่นั่น ต่อมาภายหลังประชากรโลกก็เติบโต ดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนอย่างต่อเนื่องและการเติบโตก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องที่นี้ มันเริ่มต้นจากการมีขีดจำกัด และกลายเป็นไม่มีขีดจำกัด สายตาของพ่อไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ท่านรู้ว่ามีลูกจำนวนน้อยมากในขีดจำกัดและแล้วการเติบโตอย่างมากมายก็เกิดขึ้นในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกต้องไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด โลกนั้นเล็กมากในยุคทอง ไม่มีการสละทิ้งหรือการวางเจนนี้นั้น ต่อมาในยุคทองแดงศาสนาอื่นก็เริ่มขึ้น มีศาสนาชั้นยาสที่พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา ทุกคนต้องรู้ถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ สิ่งนั้นเรียกว่าหะฐะโยคะและการสละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาเพียงแต่ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาและเข้าไปอยู่ในป่า ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ไม่มีความรู้เลย ความรู้หมายถึงยุคทองและยุคเงิน และความสุข ในขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงความไม่รู้และความทุกข์ ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก แล้วลูกก็ต้องไปอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ อยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ผู้คนพยายามที่จะค้นหาว่าท้องฟ้าในสูงแค่ไหนและมหาสมุทรนั้นลึกแค่ไหน พวกเขาพยายามอย่างหนักมากแต่ไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดได้ พวกเขาบินไปในเครื่องบิน, แต่เครื่องบินนั้นก็ต้องมีเชื้อเพลิงที่เพียงพอเพื่อที่จะสามารถกลับมาได้ด้วยเช่นกัน พวกเขาไปไกลมากแต่พวกเขาก็ไม่สามารถไปถึงที่ไม่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาไปได้ไกลเท่าที่มีขีดจำกัดเท่านั้น ลูกจะไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าในตอนเริ่มต้น,ในโลกใหม่มีขีดจำกัด มีผู้คนน้อยมากและก็เรียกว่ายุคทอง ลูกควรจะมีความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่มีใครมีความรู้ นี้ พ่อผู้ที่อยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่อธิบายแก่ลูก ไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกได้ ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก แล้วท่านก็พูดว่า ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งนี้ ไม่มีอะไรที่นั่น ไม่ว่าผู้คนจะไปไกลแค่ไหน ก็มีเพียงท้องฟ้าในทุกที่ นั่นก็เรียกว่าการอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ไม่มีใครสามารถไปถึงจุดสิ้นสุดได้ พวกเขาพูดว่ามันไม่มีที่สิ้นสุด การพูดว่าไม่มีที่สิ้นสุดนั้นง่ายตาย แต่พวกเขาควรที่จะเข้าใจความหมายของคำว่าไม่มีที่สิ้นสุด เวลานั้นพ่อกำลังให้ความเข้าใจแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อรู้ในสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ศาสนานั้นๆ ได้มีการก่อตั้งขึ้นในเวลานั้นๆ สายตาของลูกไปยังที่มีขีดจำกัดของยุคทองและไปถึงยุคเหล็กที่ไม่มีขีดจำกัด จากนั้นเราจะไปอยู่เหนือทุกสิ่งในที่ไม่มีสิ่งใดเลย เรากำลังจะไปเหนือแม้กระทั่งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ไปยังที่ซึ่งเป็นบ้านที่แสนหวานของเรา ดินแดนแห่งความสงบ ในความเป็นจริงยุคทองเช่นกันก็เป็นบ้านที่แสนหวานของเราที่ซึ่งมีความสงบและมีโชคของอาณาจักรและความสุขด้วยเช่นกัน ทั้งสองอยู่ที่นั่น เมื่อเรากลับบ้านก็จะมีแต่ความสงบที่นั่น ลูกจะไม่พูดถึงความสุขที่นั่น ในเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งความสงบและความสุขเช่นกัน มีความสงบและอาณาจักรแห่งความสุขที่นั่นด้วย ไม่มีเรื่องของความสุขในโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาจักรของลูกคงอยู่มาจนถึงครึ่งวงจรและหลังจากครึ่งวงจรก็เป็นอาณาจักรของราวัน มีความไม่สงบด้วยกิเลสทั้งห้า ลูกปกครองมาถึง 2500 ปี หลังจาก 2500 ปีก็มีอาณาจักรของราวัน ผู้คนเหล่านั้นได้เขียนประมาณหลายแสนปี พวกเขาทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างสมบูรณ์ การพูดว่าวงจรของ 5000 ปีเป็นหลายแสนปีคือความโง่เขลาอย่างแท้จริง พวกเขาไม่มีจรรยาบรรณใดๆเลย เหล่าเทพมี

จรรยาบรรณที่สูงส่งเช่นนั้น สิ่งนั้นได้กลายเป็นการขาดจรรยาบรรณ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาได้พัฒนาลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่รู้สิ่งใดเช่นกัน ด้วยการใช้อำนาจของต้นธาราคะและก่อให้เกิดความทุกข์แก่กันและกันตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ พวกเขาทำให้กันและกันไม่มีความสุข และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าชุมนุมของราวัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่ารามกำลังนำกองทัพลิงไป รามจันทราเป็นของยุคเงิน ดังนั้นจะสามารถมีสิ่งไหนได้อย่างไร? จากนั้นพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าสิดาของรามถูกลักพาตัวไป จะไม่มีสิ่งมีชีวิตและสัตว์อื่น ๆ 8.4

ล้านชนิดอยู่ที่นี้ในยุคทองและเงิน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายละครที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด ลูกๆต้องกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่เห็นการณ์ไกลมาก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลย แม้ลูกเป็นมนุษย์แต่ลูกก็ไม่ได้รู้จักละคร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าใครเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พวกเขาทั้งสองเพลงบทสวดด้วยเช่นกัน: ชื่อของท่านนั้นสูงสุด... สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก ลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน พ่อบอกความลับของทั้งสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่มีความจำกัดแก่ลูก ไม่มีอะไรที่อยู่เหนือสถานที่นั้น นั่นคือสถานที่ที่อยู่อาศัยของลูกซึ่งเรียกว่าเป็นบราห์มันต์ด้วยเช่นกัน ในทำนองเดียวกันลูกกำลังนั่งอยู่ในธาตุของท้องฟ้าที่นี่ แต่ลูกสามารถมองเห็นอะไรของสิ่งนั้นหรือไม่? พวกเขาอ้างถึงวิทยุว่าเป็นเสียงจากอากาศธาตุ ท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด ลูกไม่สามารถไปถึงจุดที่สิ้นสุดได้ ดังนั้นผู้คนจะเข้าใจอะไรด้วยการเรียกสิ่งนั้นว่าเสียงจากอากาศธาตุ ปากก็เป็นโพรงด้วยเช่นกัน เสียงนั้นออกมาจากปาก เป็นเรื่องปกติที่เสียงจะออกมาจากปากของลูกและนั่นเรียกว่า “อากาสนา” (เสียงจากอากาศธาตุ) พ่อต้องพูดผ่านอากาศธาตุเช่นกัน ท่านได้บอกลูกๆถึงนัยสำคัญทั้งหมดของตัวลูกเอง เวลานั้นลูกมีศรัทธา เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก เช่นที่พวกเราคือดวงวิญญาณ ดังนั้นพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือดวงวิญญาณที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ทุกคนได้รับบทบาทของตัวเอง สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และจากนั้นก็มีการปิดตัวของหนทางครอบครัวยุค และจากนั้นดูซิว่าลูกประจำตัวเล็กลงตามลำดับกันไปอย่างไร! ต่อมาเมื่อโลกเติบโตขึ้น โลกก็กลับมามีใหญ่โตมาก มีลูกประจำตัวของลูกปิดนับล้านๆ นั่นคือลูกประจำตัวของดวงวิญญาณ ทั้งหมดนี้คือการศึกษาลำเรียน จงซึมซับไว้ในสติปัญญาของลูกเป็นอย่างดีในสิ่งที่พ่ออธิบาย ลูกเฝ้าแต่ได้ยินรายละเอียดของต้นไม้ เมล็ดนั้นก็อยู่เบื้องบน นี่ก็ต้นไม้ที่หลากหลาย ระยะเวลาของต้นไม้ก็ยาวนานมาก ต้นไม้ก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง และดังนั้นสิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ระยะเวลาของต้นกล้าปะของโลกลูกต้องแม่นยำอย่างแน่นอน ใน 5000 ปีไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที ลูกๆ ผู้ที่เข้มแข็งมากก็มีความรู้ในสติปัญญาของลูกมากมาย เมื่อลูกบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะเข้มแข็งได้ เพื่อที่จะซึมซับความรู้จำเป็นต้องมีภาชนะทองคำและแล้วก็จะกลายเป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก ง่ายตายสำหรับลูกเช่นเดียวกับที่ง่ายตายสำหรับบาบา และแล้วลูกก็จะเรียกได้ว่าเป็นนายผู้ที่ได้เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกปิดของลูกประจำจะถูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครนอกจากบาบาสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ดวงวิญญาณนี้กำลังอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่อเพียงอธิบายผ่านร่างนี้เท่านั้นไม่ได้ผ่านร่างของเทพ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและกลายเป็นครูของลูก แต่ถึงอย่างนั้นก็เป็นพ่อผู้ที่ต้องเล่นบทบาทนั้น ท่านจะมาและเล่นบทบาทของท่านหลังจาก 5000 ปี พ่ออธิบายว่า: พ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แล้วก็มีลูกปิดๆ ผู้ที่เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในตอนต้นจากนั้นก็กลายเป็นอดีตและอดีตในตอนนี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก หากลูกอธิบายสิ่งนี้ที่ไหนก็ตาม พวกเขาจะประหลาดใจ สิ่งที่ท่านกำลังพูดนั้นลูกต้อง เพียงเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์เท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีใครนอกจากท่านสามารถให้ความรู้ได้ จะต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่ลูกก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ได้ มันเป็นเรื่องที่ง่ายมาก ไม่มีความยากลำบากเลย ก่อนอื่นใดต้องมีการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่เพชรพลอยจะสามารถอยู่ในภาชนะที่บริสุทธิ์ได้ นี่ก็เพชรพลอยที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด บาบาเคยเป็นพ่อค้าเพชร ท่านเคยได้รับเพชรและมรกตที่ดีมาก ฯลฯ และท่านจะเก็บเพชรพลอยเหล่านั้นวางไว้บนสำลีใส่ไว้ในกล่องเงินอย่างสวยงาม ใครก็ตามที่ได้เห็นเพชรพลอยเหล่านั้นก็จะพูดว่า นี่ก็สิ่งที่เป็นชิ้นหนึ่ง มันเหมือนกันที่นี่ สิ่งที่ดีก็จะดูดีมากในภาชนะที่ดี หูของลูกก็ได้ยินสิ่งนี้และซึมซับ หากมีความบริสุทธิ์และโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อ ลูกก็จะซึมซับได้อย่างดีมาก ไม่เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งก็จะไหลออกไป ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากและเต็มไปด้วยความรู้อย่างมากมาย ต้องใช้ภาชนะที่ดีและบริสุทธิ์เช่นนั้น ไม่ควรจะมีความคิดใดเกิดขึ้น ความคิดที่ผิดๆ และไม่ดีทั้งหมดควรจะจบสิ้นลง นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่ง ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ภาชนะของลูกจะถูกทำให้เป็นทองคำเพื่อที่เพชรพลอยจะสามารถอยู่ในนั้นได้ แล้วลูกก็จะสามารถให้ท่านแก่ผู้อื่นได้ต่อไป บาร์ตลือได้ว่าเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนให้ท่านทรัพย์สินสมบัติทางวัตถุมากมาย อย่างไรก็ตามนี่คือการให้ท่านของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับผู้เดียว เราเป็นของพ่อ และก็เป็นสิ่งนี้ที่จำเป็นต้องใช้ความพยายาม พ่อให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่ต้องทำความเพียรพยายาม เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ อย่าให้มีความคิดที่ผิดหรือไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านนั้นอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ท่านหนึ่งที่นี่และอธิบายทุกสิ่ง ลูกคิดว่าบาบาเห็นลูก แต่ในความเป็นจริงพ่อ

ขึ้นไปข้างบนอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ขีดจำกัด พ่อคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัด และสิ่งที่ไม่ขีดจำกัดเช่นกัน อย่าให้มีความคิดที่ธรรมดาหรือไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องมีชีวิตอยู่เหมือนกับดอกบัว ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกจดจำบาบา มีผู้ครองเรือนมากมาย ลูกๆที่อาศัยอยู่ที่นี้ไม่ได้รับความรู้มากเท่ากับที่ผู้ครองเรือน แม้แต่ผู้ที่ดำเนินงานศูนย์และอ่านมุรลิกก็ยังไม่สอบตก ในขณะที่ผู้ที่เพียงแค่กำลังศึกษาเล่าเรียนก็สูงกว่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะรู้ทุกสิ่งอยู่เรื่อยๆ ทุกสิ่งที่บาบาบอกลูกถูกต้องอย่างแท้จริง บางคนที่เคยสอนก็ถูกมายาकिन มายาได้กลืนมหาระตีสบางคนไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไป พวกเขาได้รับอิทธิพลของมายาและกลายเป็นคนทรยศ ในต่างแดนเช่นกันบางคนก็กลายเป็นคนทรยศ พวกเขาไปยังสถานที่อื่นและลี้ภัยอยู่ที่นั่น พวกเขาเข้าไปอยู่ในด้านที่มีพลัง ในเวลานี้ความตายก็เพียงแต่อยู่เบื้องหน้า และดังนั้นพวกเขาจึงไปหาผู้ที่ไม่มีพลังอย่างมาก เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่มีพลัง พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ด้วยการสอนเรา ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของทั้งโลก ที่นั่นเราได้รับทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปที่เราจะต้องเพียรพยายามเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่ลูกไม่มี และในสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกได้มาซึ่งสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครนอกจากพ่อรู้สิ่งเหล่านี้ ทุกคนคือผู้กราบไหว้บูชา มีทั้งกรรจารย์ที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ และบาบาบอกคำยกย่องของพวกเขาแก่ลูกเช่นกัน พวกเขาคือผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือที่จะคำนวณบารัตเป็นอย่างดีในตอนแรกด้วยพลังของความบริสุทธิ์ นั่นคือเมื่อพวกเขาสโตประธานเช่นกัน เวลานั้นพวกเขาโตประธาน เวลานั้นพวกเขามีพลังอะไร? ลูกผู้ที่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาเวลานี้กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ให้สติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้และเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่น จดจำพ่อด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายความลับของตนไม่ทั้งต้น ลูกๆต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นนั้น นี่คือการบรรดาใช้ใหม่ พายุของมายามากมายก็จะมา ต้องอดทนต่อทุกสิ่ง เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พายุทั้งหมดก็จะจากไป พวกเขาได้แสดงการเล่นของอะตัมโต (ใส่ลูกปัดในปาก) เมื่อใส่ลูกปัดไว้ในปากของลูก มายาก็จะวิ่งหนีไป เมื่อนำเอาลูกปัดออกไป มายาก็จะมา มีต้นไมยราพด้วยเช่นกัน ทันทีที่ลูกแตะมัน มันก็จะเหี่ยวเฉา มายามีความฉลาดมาก ในขณะที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นและเพียงแต่นั่งอยู่ที่นี้ เธอก็ทำให้ลูกสอบตก และเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายอยู่เรื่อยๆว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชายแล้วลูกก็จะสามารถไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ขีดจำกัดได้ หากร่างกายไม่คงอยู่สายตาของลูกจะไปที่ไหน? ลูกต้องทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก ลูกต้องไม่กลับมาสิ้นสติจากการเพียงแค่นั่งเกี่ยวกับสิ่งนี้ ความเพียรพยายามของลูกดำเนินไปทุกๆวงจรและลูกก็ประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูก พ่อพูดว่า ลืมทุกสิ่งที่คุณเคยศึกษามา เพียงแต่รับฟังสิ่งที่ลูกไม่เคยได้ยินมาก่อนและมีการจดจำระลึกถึง นั่นเรียกว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกคือราหิณี เปิดลอคของเส้นผมของลูกในขณะที่ให้มุรลิก! ทุกสิ่งที่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ถ้ายทอดนั้นคือมุรลิกของมนุษย์ นี่คือนุรลิกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองและยุคเงินไม่จำเป็นสำหรับมุรลิกของความรู้ ที่นั่นไม่จำเป็นสำหรับความรู้หรือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความรู้ในในยุคบรรจบพบกันและเป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 ให้สติปัญญาของลูกซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ท่านสิ่งนั้น คงอยู่ในสภาพเช่นนั้นของการอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ขีดจำกัดที่ลูกจะไม่มีความคิดที่ผิดหรือความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ มีสำนึกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน

2 เพื่อที่จะปลอดภัยจากพายุของมายา ให้ใส่ลูกปัดของการจดจำระลึกถึงพ่อไว้ในปากของลูก ทุกสิ่งจะต้องมีการอดทนอย่ากลายเป็นต้นไมยราพ อย่าพ่ายแพ้มายา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและเปิดมานแห่งการเปิดเผยโดยทำให้เจ้าหน้าที่ทุกคนในทุกสาขาอาชีพร่วมมือกัน
มานแห่งการเปิดเผยจะเปิดขึ้นเมื่อผู้มีอำนาจทุกคนมารวมกันและพูดว่า ที่นี้มีอำนาจของพระเจ้า เป็นอำนาจที่สูงส่งที่สุด อำนาจของพระเจ้า อำนาจทางจิตวิญญาณ ให้ทุกคนมารวมตัวกันบนเวทีเดียว และมีเสน่ห์มีล้น (ชุมนุมแห่งความรัก) สำหรับสิ่งนี้ผูกทุกคนด้วยเส้นด้ายแห่งความรักเพื่อนำพวกเขาเข้ามาใกล้

และทำให้พวกเขาร่วมมือกัน ความรักนี้จะกลายเป็นแม่เหล็กที่ดึงดูดพวกเขาทั้งหมดเข้าด้วยกันในที่สถานที่เดียวบนเวทีของพ่อ ดังนั้นเวลานี้กลายเป็นเครื่องมือและทำงานรับใช้ในบทบาทของฮีโร่(นักแสดงเอก)ของการเปิดเผยสุดท้าย แล้วลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์:

การรับพรของทุกคนจากงานรับใช้ของลูกคือลิฟต์ที่เคลื่อนสูงขึ้นไป

*** โอม ชานติ ***